

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 2. april 2014
Enhed: Sundhedsjura og lægemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMDRA
Sags nr.: 1401838
Dok nr.: 1422861

Medlem af Folketinget Liselott Blixt (DF) har den 25. marts 2014 stillet følgende spørgsmål nr. S 1211 til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål S 1211:

"Hvad er ministerens holdning til apotekernes undersøgelse »Udsatte dropper medicin - har svært ved at forstå information« i Apotekerforeningens nyhedsbrev, samt hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at borgerne får den medicin, de har brug for?"

Begrundelse:

Spørgsmålet stilles på baggrund af Apotekerforeningens nyhedsbrev »Udsatte dropper medicin - har svært ved at forstå information« af 22. november 2013, der viser at: tre ud af ti danskere oplever, at det kan være svært at huske det, lægen har forklaret om receptmedicinen. 23 procent af førtidspensionisterne er blevet forvirret af, at medicinens navn og udseende varierer ved medicinskift. 12 procent er blevet mindre trygge ved at tage medicinen. Over en tredjedel af danskerne har undladt at tage den receptmedicin, lægen havde ordineret, men blandt førtidspensionister og arbejdsløse er det op mod hver anden, der har undladt at tage deres medicin. Utryghed og manglende viden kan føre til, at man anvender sin medicin forkert - eller helt undlader at tage den. Det kan have sundhedsskadelige konsekvenser.

Svar:

Jeg tager det meget alvorligt, at der er borgere, der ikke får tilstrækkelig gavn af den behandling, som sundhedsvæsenet tilbyder, fordi kommunikationen mellem borgeren og sundhedsvæsenet ikke har en form, som imødekommer særligt udsatte gruppers behov.

Apotekerforeningens undersøgelse viser, ligesom andre undersøgelser, at jo lavere uddannelse og lavere indkomst borgerne har, des sværere er det at forstå informationer om sundhed, herunder brug af lægemidler. Så borgere med lav uddannelse og indkomst har ringere forudsætninger for at efterleve den ordinerede lægemiddelbehandling.

Øget gavn af lægemiddelbehandlingen handler derfor ikke om at alle borgere skal have den samme information og rådgivning, men om at skabe reel lighed, ved at give nogle med behov, mere støtte, mens andre, der ikke har det samme behov, skal støttes mindre. På den måde skabes lighed gennem ulighed og forskellig information og rådgivning om brug af lægemidler.

Borgerne skal inddrages i deres egen behandling. Det er ikke bare et spørgsmål om at ordinere lægemidler til behandling af en sygdom. Lægerne skal inddrage borgerne i processen for behandlingen og sørge for at snakken mellem borger og læge er i et sprog, så lægen ikke får talt hen over hovedet på borgere med lav uddannelse og indkomst. Dette omfatter også apotekernes indsats og rådgivning om lægemidler.

Jeg ved, at apotekerne hver dag hjælper borgerne, men når foreningen selv anfører, at utryghed og manglende viden udgør en risiko for brug af lægemidler, vil jeg opfordre apotekerne til at være mere bevidste om den rådgivning, der ydes ved udleveringen, herunder at informationen tilpasses modtageren.

Hvad angår borgernes tvivl om lægemiddelbehandlingen, når medicinens navn og udseende varierer, har Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse i samarbejde med Danmarks Apotekerforening taget initiativ til - pr. 6. januar i år - at ændre lægemiddelpakningen (labelen), på en måde, så forvekslinger i højere grad kan undgås.

Herudover vil jeg – bl.a. på baggrund af tallene fra Danmarks Apotekerforening - overveje, om der kan iværksættes yderligere initiativer for at imødekomme borgere, som har særlige behov for støtte til betaling af lægemidler.

Jeg er således meget opmærksom på, at borgerne får de bedst mulige betingelser for at købe den medicin, som lægen har ordineret, og at personalet på apotekerne, og i sundhedsvæsenet generelt, skal være mere bevidste om at informere og yde rådgivning, der passer til den enkelte borgers behov.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Dorthe Rodian Arleth